

הטריזן

שלישית אמי מפוחיות הפה המפורסמים

סיריו, אלברט ואנדר

אשר בקרוב תהיה לנו ההזדמנות לשמוע אותם על במת "אהל שם" לפי הזמנת האימפרסריו מ. ולין (2 קונצרטים, בכורה, יתקיימו בתל-אביב כיום א' וביום ב' 10, 11 לינואר).

הטריזן ורייזר הוכתרו בפרס כ"פנומן" בנגינתם על מפוחיות פה בתחרות של אמני המפוחיות בצרפת אשר השתתפו כ-300,000 מנגני הרמוניקה. הקהל הצרפתי קיבל אותם בהתלהבות עצומה ומבקר בהמוניו בקונצרטים המיוחדים שלהם, אשר מתקיימים מדי פעם בפעם באולם הגדול ביותר של פריס—אולם "פליי". העיתונות הצרפתית גמרה עליהם את ההלל, כינתה אותם: הארץ הבינונית והקטן והעניקה להם, בצדק, את הפרס הראשון בתחרות-אמני מפוחיות המקצועיים הבינלאומיים אשר התקיימה בפרס בשנת 1951.

סיריו, (גובה 1.85 מטר) אלגנטי, רגיש מאד למוסיקה, מומחה בנגינה על גיטרה, מנגן גם בחצוצרה ומפוחית פה.

אלברט, (גובה 1.72 מטר) בן למשפחה מוסיקלית, התמסר מגיל צעיר לנגינה בהרמוניקה. מיסד הפדרציה הצרפתית והפדרציה הבינלאומית ומוציא לאור ירחון בשלוש שפות.

אנדר, (גובה 1.51 מטר) הוריו, שחקן התיאטרון "פטימונט" אשר השתתף בסרטים רבים כרקדן וזמר, מנגן על הרמוניקה בס.

הטריזן ורייזר עברו 200,000 ק"מ ברחבי העולם תוך עריכת קונצרטים וקנו להם שם עולמי בנגינתם. תכניתם העשירה והמגוונת מורכבת ממוסיקה קלאסית (הידן), דה-פליה, רוסיני ועוד) מוסיקה קלה וג'ז כמירון מפורסמים מאד תלטיבים.

מר גסטון מולה, מנהל התזמורת של קולון ופרופסור בקונסרבטוריון הלאומי בפרס, מקדיש לטריזן ורייזר את הערכתו הכנה.

מר ולין מוסר לנו, כי הוא ניצל את חופשתם בצרפת, אחרי סיבוב בסרט מוסיקלי חדש אשר בו הם משתתפים בתפקידים ראשיים, והצליח "לחטוף" אותם ארצה לתקופה של 14 יום למען הקהל הישראלי, אשר השמועה על הופעתם עוררה סנסציה גדולה והתענינות רבה בקהל הרחב ובפרט בין חובבי המוסיקה.

חובבי מוסיקה -

שימו לב!

זימפוניות, קונצרטים, מוסיקה קמרית, אופרות

וכו.

עונת קונצרטים שלמה - בביתך על ידי

ספרית תקליטים ארזינג'ן רסקול

אצל חנות ספרים, מעין תל-אביב, רח' אנזי 31

סניפים ירושלים: חנות ספרים "העתידי", רח' החבצלת 2

חיפה: פוטו ילד, רח' גורדון 10 א'

מנוי חדשי - החל מ-2,500 ל"י.

הישראלי שעורר שערוריה בפריז

עשה משגה קטן - הוא החליף את היוצרות ולא הזמין את היתן המתאים לתפריט הנכון. דבר שהצרפתים מקפידים עליו במאד מאד. כשהתפריט עיקרו דגים יש להגיש יין לבן שולחני כגון "פומרו" או "שטו מונט" וכשהארוחה כוללת מאכלי בשר הגש יין "פומרו" או "מדוק מובחר" שהם יינות שולחניים אדומים.

ארוחה כזאת תזכה ודאי בעלת הבית בתשבחות רבות מצד המסובים וביתוד כשהמשקאות המלווים את הסעודה הם מתוצרת "כרמל מזרחי" יקבי ראשון לציון וזכרון יעקב.

חובב ספורט וטילום.

בן 18.5 (845/124) מוכן להתפנות מעבודתו כדי לקבל מכבחים מנורה (שבו בנל המתאים) יפה. הנושאים להתכתבות לא צוינו.

המכתב המשעשע ביותר של השבוע, היה של חיפאי (845/125) האומר על עצמו שהוא בן 29.5 שמקצועו השני הוא בקורת אמנותית - סרטים ותיאטרון. (את מקצועו הראשון לא ציין). הוא בקי גם בפיזיקה וטילומיה, ומאוד ישמה אם תמצא בחורה אינטליגנטית שתלה ענין בנושא כנו. "השפעתו של יוסאווין על סגנון הבנייה בתקופת המנדט". כדי לא להיחשב לתולעת ספרים, הוא מעיד על עצמו שהוא חובב גם מוסיקה וטבע. מוכן לתור את הארץ ורצוי במכונית של המלכת בעתיד, אך לא הכרחי.

המכתבת צריכה לאחר בקרבה את התכונות הכאבות: א) רמה של 15-10 (I.Q.) להיות נאה ולא סנובית ב) אינה חרדה להופיע בפני המבטי

ערמת המכתבים על שולחני היא כה גבוהה, מגיעה עד חטמי, וכמעט מסתירה לי לכתוב. אבקשכם, לכן, להפסיק לזמן קצר, עד להודעה חדשה את משלוח המכתבים אם רצונכם בפרסום מיד.

אני חוזרת ומוזכירה בפעם האלף ואחת: אין המדור מיועד לשידוכים.

שני בחורים צעירים בנל 17 (845/118) וכבר פטורנים באמריקה. מחכים למכתבים מיריים עזרי נות של נערות ישראליות בנל 18.5-16 כדי שלא ירגישו את עצמם נלמודים בכר. הסטודנטים ה צעירים, המתכוננים לחזור בקרוב ארצה, מתעניינים במדע, ספרות וקולנוע.

כי מיני נושאים (כנראה) מציע להתכתבות סטור דנט ירושלמי (845/119) בן 26. שולחת המכתבים צריכה להיות בנל מתאים.

עוד נערה להתכתבות בנל מתאים, מחפש בחור צעיר, 17 (845/120) את הנושאים להתכתבות הוא משאיר לה.

"שיהיו בו מעלות יותר מאשר מנרעות", רוצה נערה בת 21 (845/121) שאת תכונותיה האיטיות והנשיות היא משאירה לאחרים לקבוע. על בעל המעלות להיות עד גיל 30, משכיל, נבון ויפה.

בן 24 - מתחמק בנושאים וימומיים, יוכל, אם ירצה להתקשר (במכתבים) עם צעירה בת 18 (845/122) המעירה על עצמה שהופעתה החיצונית היא נאה.

נערות בת 15 נבונות, חובבות ספורט והתכתבות (845/123), מבקשת להתכתב עם נער שלא יהיה חליה יתר מן 15.5 עליו להיות נבון ויפה

המהפכה האיטלקית

(המשך ממעור 9)

הוזהר שלהם. הם דימו למצוא אותה על גבי לוח-קיר, ערוכה ומחייכת, גילו ששמה מרלין מונרו והיא נמצאת מתחת לחוטם ממש, באולפן פוקס, ככוכבות בעלת עתיד מעורפל. הם הוציאו עשרות אלפי דולארים לפרסומת, הבהירו יותר את שעה המוכנה, אמרו לה לפתוח מעט את פיה, להרטיב את הפתיה, לעצום למחצה את עיניה, למעט ככל האפשר בלבוש תחתון ולהתירע על כך ב"פומבי. נוסף על כך הוטל עליה לספק כמה אימרות כסף לעתונאים.

מרלין מונרו הפכה מוצר הפרסומת מס' 1 של אמריקה.

ולט ו'וטו ליד האח

אולם הצלחתו המסחרית העצומה של האורז המר פתחה את עיניהם של מפיקי הסרטים האיטלקיים שגילו שהדשא בחצרים הוא למעשה ירוק יותר מזה של שכניהם מעבר לאוקיינוס. סרטים שהיה בדעתם למי כור בהצלחה באמריקה התמלאו נשים עגלגלות, רעבות עיניים, לבושות קרעים (תחילה בגלל מגמתיו הסוציאליזם של הסרט, מאוחר יותר בגלל מגמתיו המסחריות). ופרעות שער.

סילבנה מנגנו פרשה, אחרי סרטה השני אנה בו היא מופיעה כנוירה, כדי ללדת בת שניה, ואת מקומה תפסו שתי יפהפיות אחרות: סילבנה מנגנו וג'ינה לולובריגידה. האיטלקיות נתגלו כבעלות המשיכה האמיתית החזקה, בזכות עצמן, ולא הודות למאפר מוצלח. דוקא משום שהופיעו כמעט ללא איפור, שער סרוק ברשלנות ללא הקפדה בגדים רגילים כמו של בת השכן ונעלים לא ביותר אלגנטיות. נשיקותיהן היו סוערות, עיניהן רושפות, וסצנות האהבה שלהן ריאו ליות. הן התנהגו בצורה דומה גם בחייהן הפרטיים, לא התפארו יתר על המידה, השתנו בהתאם לטבען ולא לפי צו הפירסומת.

רונו בקרב הגברים האמריקאים עוררה סילבנה מנגנו, יפהפיה מלאת-אברים וירר קת'רין, שהכריזה בביטול: "באהבה, שזה איטלקי אחד יותר מגדוד שלם של אמריקאים". בעוד שמרלין מונרו בהוליווד מפיקה על עצמה דעות פרובוקטיביות ("אני ישנה לבושה רק שאל מס' 5", "אני אוהבת להשתוף, אני אוהבת להרגיש את עצמי בלונדינית בכל הגוף"), עונה לשאלות העתונאים על טיב יחסיה עם ג'ו דימגיו, שחקן הבריסכול הידוע, שהם "ידידותיים בלבד", מצטלמת אחר כשהם קוראים יחד, מל האת, את שירי וולט וייטמן, לא מתביישת סילבנה מנגנו להביע את דעתה על האהבה בכלל ועניניה בפרט.

להרזון יבוא דשן

אם יעמידו את סילבנה מנגנו בחדר עם מרלין מונרו, וירגיניה מאי ולנה טורר, תמלא סילבנה את כל החדר, תעמיד בצל את שלוש האחרות, אמר מפיק סרטים אמריקאי ידוע שביקר ברומא, ניסה (לשוא) לשכנע את מנגנו להופיע בסרט אמריקאי. "אני שונאת להתנשק עם הגברים שלכם", השיבה בסביעות הסניוריות.

הצהרה זו איננה כוכבים רבים שכבר ראו את עצמם חובקים מול המצלמה את גיורתה המלאה והתושבת של סילבנה, מציצים לרגליה, העבות משהו, אך מגרות ב"יותר, מביטים בעיניה הירוקות מאד והעטורות ריסים שחורים.

ארת רומאי ושפיה המלאות עושים אותה לאחת הדמויות המושכות ביותר של הבד האיטלקי. דמות מושכת לא פחות היא ג'ינה לולובריגידה, שסיוני סקולסקי, הרכילאי הי גבר של הוליווד, כתב עליה בהתלהבות: "לולובריגידה היא היבוא הדשן ביותר שי-הובא מאיטליה, פרט לספטיג". היא התי פרסמה בגלל שני הפלאים התואמים שמתחת לצווארה, שנתגלו יותר מפעם מתוך בגדיה המועטים על הבד. גופה העגלגל והמרפוד הוכרו על ידי הצלם האמריקאי המפורסם הלסמן כ"גוף המושלם ביותר שצילמתי מ"עודי". בעוד שיפיה של מנגנו היא תוק פני ומסעיר, הרי יופייה של לולובריגידה היא פסיכית ונשי יותר. היא המועדמת הי ראשית של כל גבר הרואה אותה בסרט להר מונרו שבדמיון.

כשרונן של מלכות המשיכה האמריקאיות והאיטלקיות כאחד נעוץ בעיקר בגופן. ב"מלחמת המין המתקיימת עתה ביניהן, זוכות ללא ספק האיטלקיות, (גם בגלל טבעיותן רוב שחקניות הוליווד הן בעלות איפור שזהה, דומות רובן לבובות מבית חרושת אחד, נועלות אותן הנעלים, אותן הגרביים, בעלות אותן מידות גוף, אותו חיוך בשני מיליון טפסים. הן כה מאופרות, שעובר הר צון, לקרב אליהן (לפחות בדמיון), עיניהן הן ללא מבט, עיניים קשות, כאילו נטבלו

חסרות עצבים.

אולפניהן נהגים למרוד ולהכריז על יופיין בסנטימנטים, כאילו היה ליופי סטנדרט. עם מרלין מונרו ניסו ללכת בדרך חדשה, אך מעוררת גיחוך, יותר מן הקודמת. הי לוכה בנאגרה הוא הארוך ביותר שצולם אי פעם על הבד. היא אינה הולכת, היא מתפלת, מנענעת את אברי הישיבה שלה בצורה מגוחכת, משחקת בסרטיה ובחיייה את מרלין מונרו של הפירסומת - אף זאת ללא הצלחה.

האיטלקיות תמות-הגוף והמוג הוכיחו כי יופי סטנדרטי איננו מעורר רגשות, הן אינן שואפות להראות כנשים איטלקיות לפי מתי כונת מכוני היופי, והן נראות בחיים בדיוק כמו על הבד.

הסרטים האיטלקיים כיום ממעטים להראות את יפהפיותיהם לבושות קרעים, הן מופיעות עתה מופשטות מחלצות, דבר שאינו גורע מחושניותן החייתית. התהילה לה זכו באחרונה איפשרה להן לרכוש לעצמן מלחמה עשירה.

קולנוע

סרטים

כמעט ראוי לפרסומת

כשהביאה החסידה את הירוש של הרוזן טולדולוטק, נצר ממשפחת מלכי נבארה ומארגני מסעי-הצל, רשם המלאך הממונה על הלידות בספר מיוחד: חיים - נוסא לרומן וסרט הוליוודי.

מוליין רון, הוא ביוגרפיה מצוחצחת של הצייר הצרפתי המפורסם הנרי דה-טולוז-לוטרק, שנתחזה ממחלה שתקפה אותו בילדותו, נשאר נכה ברגליו, היה לננט מכוער, שניסה, בעזרת קונצק בתי-זונות ומרוח פריסאיים, להשיכח את הכאב ברגליו ולבו.

בתפקיד כפול כרוזן טולדולוטק ובנו הצייר מופיע חוזה (סיראנו דה-ברבדאק) פר, בעל גובה של למעלה מ-1.90 מ', שנאלץ לצורך תפקידו ללכת על ברכיו, כשהן נחר נות בנעלים מיוחדות, בשביל תצלומים מק רוב (לצלומים מרתוק השתמשו בננס אמיתי). דמיונו, אחרי איפור מוצלח, לטולוז לוטרק הוא מדהים. משחקו כרגיל מצויין, אם כי נעדר מעט רגש.

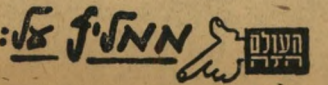
הנשים בחייו הן שרשרת יפה של דמויות כג'ין אבריל, רודפת גברים, כוכבת מוזין רון (הקברט), מקור השראתו של הצייר, רודפת גברים מגולמת בידי זאזא גאבור, המשחקת במידה רבה את עצמה, מרי שרלה, יצאנית זהובת שער ושהורת לב, השובת את לבו לראשונה, משחקת בכשרון רב על ידי הבררניה הצרפתית הידועה קולט ("הרגליים") מרשנה, ומרים היים, דוגמנית עדינה נפשה, שעזבה אותו בעדינות (סוזן פלון).

העובדה שטולדולוטק היה צייר קבוע בבתי הזונות כדי להשיכח את כאביו הגור פנים והרומנטים, גרמזות בקושי בסרט שבוים בהצלחה בידי ג'ון (מלכת אפריקה) האסטון, כן הוסתרו פרטים פיקטיביים אחרים מחייו הסוערים של הצייר הנודע שמת בגיל 37. הסרט המבוסס על הבסטטר של פירר לה-מור חסר את הצביון המקומי, שרק הצרפתים יכלו להעניק לו. לעומת זאת מרהבים הצלומים (צלם השבועון לייף גל קח כיוצן מיוחד) וריקודי הקנקן המגלים לעיני הצופה גרירה של תחתוני-תחרים מסולסלים. תמונותיו של טולוז לוטרק המות דמות כאילו לחיים, בתנועות מיוחדות, הגר אות כמרקדות. כל אלה עושים את הסרט נעים למראה, כמעט ראוי לפרסומת הענקית שהוענקה לו.

בקצרה

נשיקה בסעות, מפריחה ג'ון פוני טיין לידית משפחה גורמת לכך שבתה (מונה פרימן) תחשוב אותה לבוגדת מסבכת מעט את המצב. הסוף האוילי מקלקל את כל ה-קומדיה.

שעשועי פריז מחפשים זוג תיירים אמריקאים, (ברט וג'ורג' ברנרד) אחד דומה לינשף והשני לבלב מוכה, ברוב מועדוני הלילה של פריז כדי לגלות נערה שעל עכוזה מתנוססת כתובת קעקע "מ. ס." לא בכחזה נאים גם כמה קטעי חשפנות. ואולם מרוב רגלים לא רואים את הסרט.

מולן רון